

منهای فوتبال

صعود تیم هندبال بانوان ایران به مسابقات جهانی

در شرایطی که هندبال ایران روزهای از دست دادن میزبانی اش از قهرمانی آسیا را پشت سر می گذاشت، تیم ملی هندبال بانوان راهی اردن شد تا در قهرمانی آسیا شرکت کند. مسابقاتی که جواز حضور در رقابت های جهانی را صادر می کرد. دختران هندبال ایران روز گذشته در آخرین دیدار گروهی خود به مصاف تیم ملی سوریه رفتند و با پیروزی ۳۸ بر ۱۹ به جمع چهار تیم برتر رسیدند تا برای نخستین بار سهمیه جهانی را به دست بیاورد و دست به تاریخ سازی بزنند. تیم ملی هندبال زنان ایران در مرحله گروهی این مسابقات با یک شکست مقابل ژاپن و چهار پیروزی مقابل اردن، فلسطین، و سوریه و کسب هشت امتیاز در رده دوم گروه B قرار گرفت و علاوه بر حضور در مرحله نیمه نهایی جواز حضور در مسابقات جهانی اسپانیا را نیز کسب کرد. ملی پوشان هندبال ایران باید در مرحله نیمه نهایی این مسابقات روز یکم مهر از ساعت ۱۸:۳۰ به مصاف تیم صدرنشین گروه A یعنی کره جنوبی بروند. فزاقستان و ژاپن نیز دیگر دیدار مرحله نیمه نهایی را انجام خواهند داد. این تاریخ سازی در حالی رقم خورد که تیم ملی هندبال ایران در دو بازی اخیر مقابل اردن و سوریه بدون حضور کادر فنی شامل عزت... رزمگر مدیر فنی، نشمین شافعیان مشاور فنی و خدیجه قانع مربی مسابقات را پیش بردند و تنها ناهید مقبول به عنوان سرپرست و فاطمه جعفری به عنوان فیزیوتراپ روی نیمکت ایران حضور و هدایت تیم را به عهده داشتند. هر سه مربی تیم ملی پیش از مسابقه ایران مقابل اردن یعنی ۲۸ شهریور تست کرونا ای شان مثبت شد و قرنطینه شدند. همچنین صونا بیداد اولین بازیکنی است که تست کرونایش مثبت شد و حق حضور در سالن مسابقات را ندارد.

نگاهی به تیم ها در فصل جدید لیگ برتر

لیگ ۶ طبقه

آر بانه روز

در حالی که همه لیگ های آسیایی و اروپایی دنیای فوتبال شروع شده اند، معلوم نیست چرا لیگ برتر ایران قصد آغاز شدن ندارد. فصل بد نسازی باشگاه ها هم آنقدر طولانی نشده که فوتبالیست ها می توانند همزمان با شروع لیگ، در مسابقات مردان آهنگین هم به میدان بروند. در فاصله یک ماه با شروع فصل جدید لیگ برتر، بد نیست که به شرایط تیم های مختلف نگاهی بیندازیم. شرایطی که البته ممکن است تایید و هفتم مهر ماه و شروع رسمی فصل جدید، دستخوش تغییر و تحول نیز شود.

چهره به چهره

در باره یک اشتباه تاریخی در فدراسیون والیبال

مری درست، زمان غلط

آر باطری

وقتی تیم ملی والیبال با چند مهره جوان، سرسخت ترین حریف آسیایی این سال ها را در فینال جام ملت ها در سه ست متوالی شکست می دهد، طبیعتا حرف زدن از لزوم تغییر در این تیم چندان ساده نیست اما تحلیل های اصلی، همیشه هم نباید ساده و قابل هضم به نظر برسند. بهروز عطایی تا همین جا کار بزرگی انجام داده و به شدت قابل احترام است اما به نظر می رسد این نسل مستعد والیبال ایران در این مقطع مهم و کلیدی، به یک مربی با کیفیت خارجی نیاز دارد. درست مثل اتفاقی که با ولاسکو برای نسل طلایی قبلی رخ داد.

اتفاق روز

نتیجه ای که راه تیم ملی فوتسال را هموار کرد

شکست مفید

مسابقه تیم ملی فوتسال با آرژانتین، از هر نظر مسابقه بسیار عجیبی بود. جدالی که به نظر می رسید در آن هیچ تیمی میل چندانی به برنده شدن ندارد. چرا که بردن در این جدال، کار تیم برنده را در مرحله بعدی سخت تر می کرد. نیمه اول آخرین مسابقه تیم ملی در دور گروهی، عملا بدون هیچ اتفاق خاصی سپری شد. در ۲۰ دقیقه مفید اول بازی، دو تیم حتی موقعیت چندانی هم ایجاد نکردند و بازی با یک تساوی صلح آمیز همراه شد. در شروع نیمه دوم امارقیب، کمی جلو کشید و موفق شد دوبار دروازه مهسپهر محمدی را باز کند. محمدی در غیاب مصمیمی محروم سننگریان اصلی ایران در این مسابقه بود. بعد از خوردن گل دوم، تیم ملی کمی به خودش آمد و جدی تر فوتبال بازی

آسیا نرسید. آنها این فصل سهمیه آسیا را به عنوان یک هدف بسیار جدی نشانه خواهند رفت. **غافلگیر کننده ها** لیگ برتر بیست و یکم، می تواند تیم های غافلگیر کننده ای هم داشته باشد. البته که حدس زدن نام این تیم ها قبل از شروع مسابقات ساده نخواهد بود اما ذوب آهن با مهدی تارتار، می تواند دوباره قدرت گذشته اش را به دست بیاورد و از کابوس این چند سال فرار کند. بیکان هم در فصل گذشته تیم بسیار خوبی داشت و با حفظ نفرت مهم و جذب محبتی حسینی برای نیمکت، می توان پتانسیل تبدیل شدن به یک تیم غافلگیر کننده را در این تیم دید. مس فرسنگان هم با طرح و برنامه جالبی که دارد، می تواند در این فهرست قرار بگیرد. آنها از لیگ یک تا امروز، همواره محمد ربیعی را روی نیمکت نگه داشته اند و حالا با خرید چند مهره خارجی، می خواهند یک فصل جذاب را پشت سر بگذارند.

ناشناخته ها هنوز شناخت چندانی از دو تیم تازه وار د این فصل لیگ برتر وجود ندارد. فجر که ستاره چندانی را به خدمت نگرفته و هوادار هم تا همین چند روز قبل، شرایط مهمی برای بازی در این فصل نداشته است. آنها دو تیم کاملا ناشناخته در آستانه آغاز فصل جدید رقابت های لیگ برتر هستند. نفرتی که این دو تا امروز در پنجره نقل و انتقالات جذب کرده اند، نفرت فوق العاده ای به نظر نمی رسند. شاید کمی بعد از شروع لیگ، قضاوت ساده تری از آنها به دست بیاید.

نبرد دقا شرایط نغتی های لیگ برتر، در این فصل هم چندان جالب نخواهد بود. شاید فجر سیاسی و هوادار هم در جنگ بقا قرار بگیرد اما احتمال قرار گرفتن نفت مسجد سلیمان در این نبرد به مراتب بیشتر است. تیمی که در فصل گذشته هم به سختی خودش را در لیگ برتر حفظ کرد. نفت آبادان هم با توجه به شرایط نقل و انتقالاتی، احتمالا با یک فصل بحرانی روبه رو خواهد شد.

جذب یک مربی خارجی در این مقطع، «هوشیار» باشد. این تصمیم هوشمندانه اساسا از چنین تشکیلاتی بر نمی آید. از بهروز عطایی هم توقع نمی رود که بعد از سال ها تلاش برای رسیدن به این جایگاه و سال ها کار در رده های پایه، این موقعیت را رها کند و نیمکت تیم ملی را به فرد دیگری بسپارد. با این حال مسئولیت او بسیار بسیار سنگین خواهد بود. عطایی باید کاری فراتر از مربیگری برای این نسل انجام دهد. آنها باید ارتقا پیدا کنند، بهتر سروس بزنند، تجربه بیشتری به دست بیاورند و مورد اعتماد قرار بگیرند. تیم ملی با همین ترکیب و نهایتا ملحق شدن چند استعداد جوان مثل بر دیاسعدت، قادر خواهد بود که کارهای بزرگ و تاریخی انجام دهد. عطایی اگر واقعا به این تیم بیشتر از هر چیزی اهمیت می دهد، باید قید دعوت از نفرت بی انگیزه ای مثل موسوی، غفور و قائمی را به تیم ملی بزند. این تیم باید حفظ شود، به رقابت هایی مثل لیگ جهانی و جام جهانی برود و به مرور زمان، به قله های تاریخی در والیبال برسد. شاید استفاده از یک تمرین دهنده خارجی و به روز شدن با جدید ترین متدهای تمرینی والیبال، راه پیشرفت را به عطایی و تیمش نشان دهد. این مربی حتما بهتر از هر کسی می داند که شرایط فعلی والیبال ایران با این همه استعداد جوان، چقدر حساس و کلیدی است. این تیم بیشتر از هر چیزی، به تصمیم هایی خردمندانه برای شکل دادن به آینده نیاز دارد.

اسپانیا و پرتغال خواهد بود. ایران، اسپانیا و دو تیم قدرتمند آمریکای جنوبی یعنی برزیل و آرژانتین، ترکیب احتمالی تیم های مرحله نیمه نهایی جام جهانی هستند. شاید در این مرحله، تیم ملی برای اولین بار در تمام تاریخش، به فینال رقابت های جام جهانی راه پیدا کند.

قبل از شروع فصل گذشته، فولاد و تراکتور هم جزو مدعیان جدی قهرمانی لیگ به حساب می آمدند اما حالا دیگر نمی توان آنها را در میان مدعیان جدی قرار داد. فولاد بعد از نکو و باعیدا... و یسی، به تیم متوسطی تبدیل شده و تراکتور هم آنقدر مشکل دارد که اصلا به یک موفقیت بزرگ فکر نکند. با این حال این دو تیم می توانند در لایه دوم تیم های مدعی قرار بگیرند. این فهرست، تیم سومی هم دارد. «گل گهر سرجان» با فهرست شلوغ مهره های ورودی، تبدیل به شعبه ایرانی بی اس جی شده است. تیمی که فصل گذشته هم فزاتر از حد انتظار نشان داد اما در نهایت به سهمیه

جذب یک مربی خارجی در این مقطع، «هوشیار» باشد. این تصمیم هوشمندانه اساسا از چنین تشکیلاتی بر نمی آید. از بهروز عطایی هم توقع نمی رود که بعد از سال ها تلاش برای رسیدن به این جایگاه و سال ها کار در رده های پایه، این موقعیت را رها کند و نیمکت تیم ملی را به فرد دیگری بسپارد. با این حال مسئولیت او بسیار بسیار سنگین خواهد بود. عطایی باید کاری فراتر از مربیگری برای این نسل انجام دهد. آنها باید ارتقا پیدا کنند، بهتر سروس بزنند، تجربه بیشتری به دست بیاورند و مورد اعتماد قرار بگیرند. تیم ملی با همین ترکیب و نهایتا ملحق شدن چند استعداد جوان مثل بر دیاسعدت، قادر خواهد بود که کارهای بزرگ و تاریخی انجام دهد. عطایی اگر واقعا به این تیم بیشتر از هر چیزی اهمیت می دهد، باید قید دعوت از نفرت بی انگیزه ای مثل موسوی، غفور و قائمی را به تیم ملی بزند. این تیم باید حفظ شود، به رقابت هایی مثل لیگ جهانی و جام جهانی برود و به مرور زمان، به قله های تاریخی در والیبال برسد. شاید استفاده از یک تمرین دهنده خارجی و به روز شدن با جدید ترین متدهای تمرینی والیبال، راه پیشرفت را به عطایی و تیمش نشان دهد. این مربی حتما بهتر از هر کسی می داند که شرایط فعلی والیبال ایران با این همه استعداد جوان، چقدر حساس و کلیدی است. این تیم بیشتر از هر چیزی، به تصمیم هایی خردمندانه برای شکل دادن به آینده نیاز دارد.

جنگ سهمیه

قبل از شروع فصل گذشته، فولاد و تراکتور هم جزو مدعیان جدی قهرمانی لیگ به حساب می آمدند اما حالا دیگر نمی توان آنها را در میان مدعیان جدی قرار داد. فولاد بعد از نکو و باعیدا... و یسی، به تیم متوسطی تبدیل شده و تراکتور هم آنقدر مشکل دارد که اصلا به یک موفقیت بزرگ فکر نکند. با این حال این دو تیم می توانند در لایه دوم تیم های مدعی قرار بگیرند. این فهرست، تیم سومی هم دارد. «گل گهر سرجان» با فهرست شلوغ مهره های ورودی، تبدیل به شعبه ایرانی بی اس جی شده است. تیمی که فصل گذشته هم فزاتر از حد انتظار نشان داد اما در نهایت به سهمیه

جذب یک مربی خارجی در این مقطع، «هوشیار» باشد. این تصمیم هوشمندانه اساسا از چنین تشکیلاتی بر نمی آید. از بهروز عطایی هم توقع نمی رود که بعد از سال ها تلاش برای رسیدن به این جایگاه و سال ها کار در رده های پایه، این موقعیت را رها کند و نیمکت تیم ملی را به فرد دیگری بسپارد. با این حال مسئولیت او بسیار بسیار سنگین خواهد بود. عطایی باید کاری فراتر از مربیگری برای این نسل انجام دهد. آنها باید ارتقا پیدا کنند، تجربه بیشتری به دست بیاورند و مورد اعتماد قرار بگیرند. تیم ملی با همین ترکیب و نهایتا ملحق شدن چند استعداد جوان مثل بر دیاسعدت، قادر خواهد بود که کارهای بزرگ و تاریخی انجام دهد. عطایی اگر واقعا به این تیم بیشتر از هر چیزی اهمیت می دهد، باید قید دعوت از نفرت بی انگیزه ای مثل موسوی، غفور و قائمی را به تیم ملی بزند. این تیم باید حفظ شود، به رقابت هایی مثل لیگ جهانی و جام جهانی برود و به مرور زمان، به قله های تاریخی در والیبال برسد. شاید استفاده از یک تمرین دهنده خارجی و به روز شدن با جدید ترین متدهای تمرینی والیبال، راه پیشرفت را به عطایی و تیمش نشان دهد. این مربی حتما بهتر از هر کسی می داند که شرایط فعلی والیبال ایران با این همه استعداد جوان، چقدر حساس و کلیدی است. این تیم بیشتر از هر چیزی، به تصمیم هایی خردمندانه برای شکل دادن به آینده نیاز دارد.

جذب یک مربی خارجی در این مقطع، «هوشیار» باشد. این تصمیم هوشمندانه اساسا از چنین تشکیلاتی بر نمی آید. از بهروز عطایی هم توقع نمی رود که بعد از سال ها تلاش برای رسیدن به این جایگاه و سال ها کار در رده های پایه، این موقعیت را رها کند و نیمکت تیم ملی را به فرد دیگری بسپارد. با این حال مسئولیت او بسیار بسیار سنگین خواهد بود. عطایی باید کاری فراتر از مربیگری برای این نسل انجام دهد. آنها باید ارتقا پیدا کنند، تجربه بیشتری به دست بیاورند و مورد اعتماد قرار بگیرند. تیم ملی با همین ترکیب و نهایتا ملحق شدن چند استعداد جوان مثل بر دیاسعدت، قادر خواهد بود که کارهای بزرگ و تاریخی انجام دهد. عطایی اگر واقعا به این تیم بیشتر از هر چیزی اهمیت می دهد، باید قید دعوت از نفرت بی انگیزه ای مثل موسوی، غفور و قائمی را به تیم ملی بزند. این تیم باید حفظ شود، به رقابت هایی مثل لیگ جهانی و جام جهانی برود و به مرور زمان، به قله های تاریخی در والیبال برسد. شاید استفاده از یک تمرین دهنده خارجی و به روز شدن با جدید ترین متدهای تمرینی والیبال، راه پیشرفت را به عطایی و تیمش نشان دهد. این مربی حتما بهتر از هر کسی می داند که شرایط فعلی والیبال ایران با این همه استعداد جوان، چقدر حساس و کلیدی است. این تیم بیشتر از هر چیزی، به تصمیم هایی خردمندانه برای شکل دادن به آینده نیاز دارد.

روسیه، گواتمالا و مصر، در رده دوم گروه قرار گرفت. از یک هادر این گروه فقط مصر را بردند و در نهایت تنها به لطف تفاضل گل، تیم دوم گروه شدند. ایران با شکست دادن این حریف، می تواند خودش ایران را به جمع هشت تیم برتر رقابت ها برساند. در آن مرحله هم امارع بسیار ایده آلی در انتظار تیم ملی خواهد بود. در صورت شکست دادن ازبکستان، فوتبال بیست های ایرانی باید با برنده فزاقستان و تایلند مسابقه دهند.

تایلند در گروهی که پرتغال و مراکش در آن به عنوان تیم های اول و دوم صعود کردند، «سوم» شد و به عنوان یکی از بهترین تیم های سوم خودش را به این مرحله رساند. فزاقستان هم سر گروه گروه ساده ای شد که در آن، ونزولا، کاستاریکا و لیتوانی میزبان دیده می شدند. با این مسیر، شرایط تیم ملی برای دومین صعود متوالی به نیمه نهایی جام جهانی کاملا مهیا خواهد بود. حتی بعید نیست ایران با دو جدال